

STUDENȚI CĂUTĂTORI DE DUMNEZEU LA DUNĂREA DE JOS

Retrospectiv, cei 10 ani care au trecut de la înființarea învățământului teologic la Universitatea „Dunărea de Jos“ din Galați par un lung drum, uneori anevoios, alteori lin, dar sigur un urcuș, un lung șir de bucurii, unele împletite cu planuri mari, alteori cu deziluzii și neazuri, toate acestea rămânând încrustate în sufletele celor care și-au legat propriile destine de cel al învățământului teologic la Dunărea de Jos.

Învățământul teologic în marea Episcopie a Dunării de Jos a avut șansa, la început și mai târziu, unor inspirați, vrednici inițiatori și statornici susținători: P.S. dr. Casian Crăciun, Episcopul Dunării de Jos, prof. univ. dr. ing. Emil Constantin, rectorul Universității „Dunărea de Jos“ din Galați, prof. univ. dr. Valentin Țurlan, decanul Facultății de Litere, Istorie și Teologie între anii 1996-2000, conf. univ. dr. Petru Vieriu, decan al facultății în momentul înființării specializării teologie-litere, conf. univ. dr. Sergiu Tofan, șeful catedrei de filozofie-teologie, arhidiacon Lucian Petroaia, ca responsabil eparhial pentru învățământul teologic și, nu în ultimul rând, preot dr. Marin Stamate și toți colegii săi de slujire la catedră, care i-au păstorit îndeaproape pe studenții teologi în toți acești ani.

Cu toții, cadre didactice și studenți, am avut mereu certitudinea că numai împreună cu neobositul și dăruitul Păstor al Episcopiei Dunării de Jos și, în același timp, exigentul dascăl universitar, P.S.dr.Casian Crăciun, vom răzbate, vom reuși să formăm absolvenți de calitate, care să răspundă întrebărilor și căutărilor tinerelor generații, precum și problemelor din ce în ce mai complexe și mai complicate ale unei societăți aflate în nesfârșită tranziție.

Învățământul teologic la Dunărea de Jos îmbină, în mod fericit, învățământul pedagogic cu problemele complexe și profunde ale teologiei, ajutându-i pe tinerii absolvenți să modeleze suflete, caractere, moduri de a gândi și chiar destine. Iar complicatele probleme ale mai tinerelor generații îi vor

pune în situații tot atât de complicate, pe care le vor depăși doar ajutați de cunoștințele temeinice în domeniul în care au fost instruiți, de credință, onestitate, principialitate, de conștiință nealterată, de seninătate, sensibilitate, de dragostea față de semenii și dăruirea față de cei pe care au menirea să-i formeze, pătrunzând astfel, formator, în conștiința lor. Toate acestea dau dimensiunea esențială a învățământului teologic: renașterea spirituală în care cunoașterea trebuie să joace un rol fundamental, mai presus de toate, așa cum spune P.S. dr. Casian Crăciun, Episcopul Dunării de Jos, „omul ancorat în cunoaștere și cultură, fără adâncimile iubirii de Dumnezeu, nu va putea rezista nici provocărilor de aproape, nici celor de departe”¹.

Făcând analogie cu cele trei coordonate pe care le stabilea ilustrul lingvist Eugen Coșeriu, referindu-se la limba română în discursul „Credință, sacrificiu și destin“, rostit pe 21 mai 2001, la Academia de Științe din Chișinău, îndrăznim să le raportăm la învățământul teologic, adăugându-i alte trei dimensiuni: cultură, statornicie și neobosită trudă.

Studentii celor două specializări din cadrul profilului teologic (teologie-litere și teologie-engleză) și cadrele didactice ale Facultății de Litere, Istorie și Teologie prețuiesc strădania cucernicilor părinți-profesori de a fi utili studenților în căutările lor, în apropierea lor de credința creștină, de Dumnezeu, mai ales într-o perioadă în care omul pare a fi „înstrăinat de temeiul ființei sale, de celelalte ființe și de sine însuși”.² Unul dintre îndemnul lor de preț pentru studenți și pentru noi toți este acela de a depăși înstrăinarea, răspunzătoare pentru tensiunile vieții moderne.

Studentii - căutători de Dumnezeu își doresc să cunoască problematica atât de complexă a disciplinelor din planul de învățământ, deoarece sunt conștienți de faptul că vor fi mereu puși în situația de a răspunde la întrebări dificile, puse cu bună (uneori cu rea) credință, răspunsuri care necesită o temeinică pregătire.

Studiul disciplinelor teologice în Universitatea gălățeană răspunde necesității de a asigura cadre didactice bine pregătite pentru predarea religiei în învățământul preuniversitar, necesitate izvorâtă din noile cerințe pastorale și misionare ale Bisericii. Educația, în spirit religios și moral, a acestor tinere

---

1. P.S.dr.Casian Crăciun, Episcopul Dunării de Jos, *Cultură și credință în slujirea semenului*, în „Teologie și istorie la Dunărea de Jos“, Editura Episcopiei Dunării de Jos, Galați, 2000, p.3.

2. P.Tillich, *Systematic Theology*, Nisbet, 1953-1964, vol.2, p.51.

3. *Actes de L'Apôtre André*, Brepols, Belgia, 1995, apud preot lector dr. Ionel Ene,

cadre se face în strânsă concordanță cu învățătura creștină.

La fel ca în Euharistie, Taina tuturor Tainelor, descoperirea, înfăptuirea și comunicarea mântuirii, învățăturile, ca și cuvintele sfințitoare ale lui Iisus, sunt oferite de preoții-dascăli cu intenție - semnificative - și cu credință de liturghisitor, studenților teologi, ca semn al lucrării nevăzute pe care Cuvântul întrupat o săvârșește împreună cu Duhul Sfânt.

Orele de curs și seminar reprezintă mai întâi o nouă dimensiune a prezenței lui Hristos și a lucrării Sale mântuitoare în mijlocul nostru. Aceste ore îi învață din nou pe studenții teologi ce sunt „iubirea“, „regăsirea în celălalt“, „înhamarea la același jug“, „conștiința că au aceeași natură“, „prietenia“, și „dragostea³, cuvinte des folosite în *Faptele Sfântului Apostol Andrei*, exprimând legătura dintre Dumnezeu și omul mântuit sau legătura dintre cei mântuiți, dar și sentimentele care i-au unit dintotdeauna pe creștini. Îi îndeamnă, de asemenea, să împiedice victoria diavolului, să-și țină conștiința trează, să respingă vicleșugul și înșelătoria, să nu se lase angrenați în dușmănie, meschinării și mărunte răzbunări, să primească mesajul mântuirii adus de Sfântul Apostol Andrei și să păstreze această sfântă „pecete“ cu care au fost învredniciți.

Pe lângă misiunea de a modela suflete și conștiințe, de a urma un drum drept, frumos și luminos, fără ascunzișuri, răutate, vicleșug și dușmănie, studenții-cercetători ai teologiei și căutători de Dumnezeu au misiunea de a-i apropia de Biserică pe cei din jur, de „casa dumnezeiască în care se săvârșește jertfa cea tainică și de viață dătătoare, în care se află sanctuarul cel mai dinlăuntru și tronul cel sfânt, mormântul și masa cea mântuitoare de suflet și de viață dătătoare, în care se găsesc mărgăritarele dumnezeieștilor dogme, cu care Domnul a învățat pe ucenicii Săi“.⁴

Prof.univ.dr. *Elena Croitoru*

Decanul Facultății de Litere, Istorie și Teologie

Apocrifele „Faptele Sfântului Apostol Andrei, în „Teologie și istorie la Dunărea de Jos“, Editura Episcopiei Dunării de Jos, Galați, 2000, p.79.

4. Sfântul Gherman, Arhiepiscopul Constantinopolului, *Tâlcuirea Sfintei Liturghii*, în „Mitropolia Olteniei“ XXVI (1974), nr.9-10, p.825, trad. de pr. prof. N. Petrescu, apud arhid. Lucian Petroaia, *Simbolistica locașului de cult*, în „Teologie și istorie la Dunărea de Jos“, Editura Episcopiei Dunării de Jos, Galați, 2000, p.291.